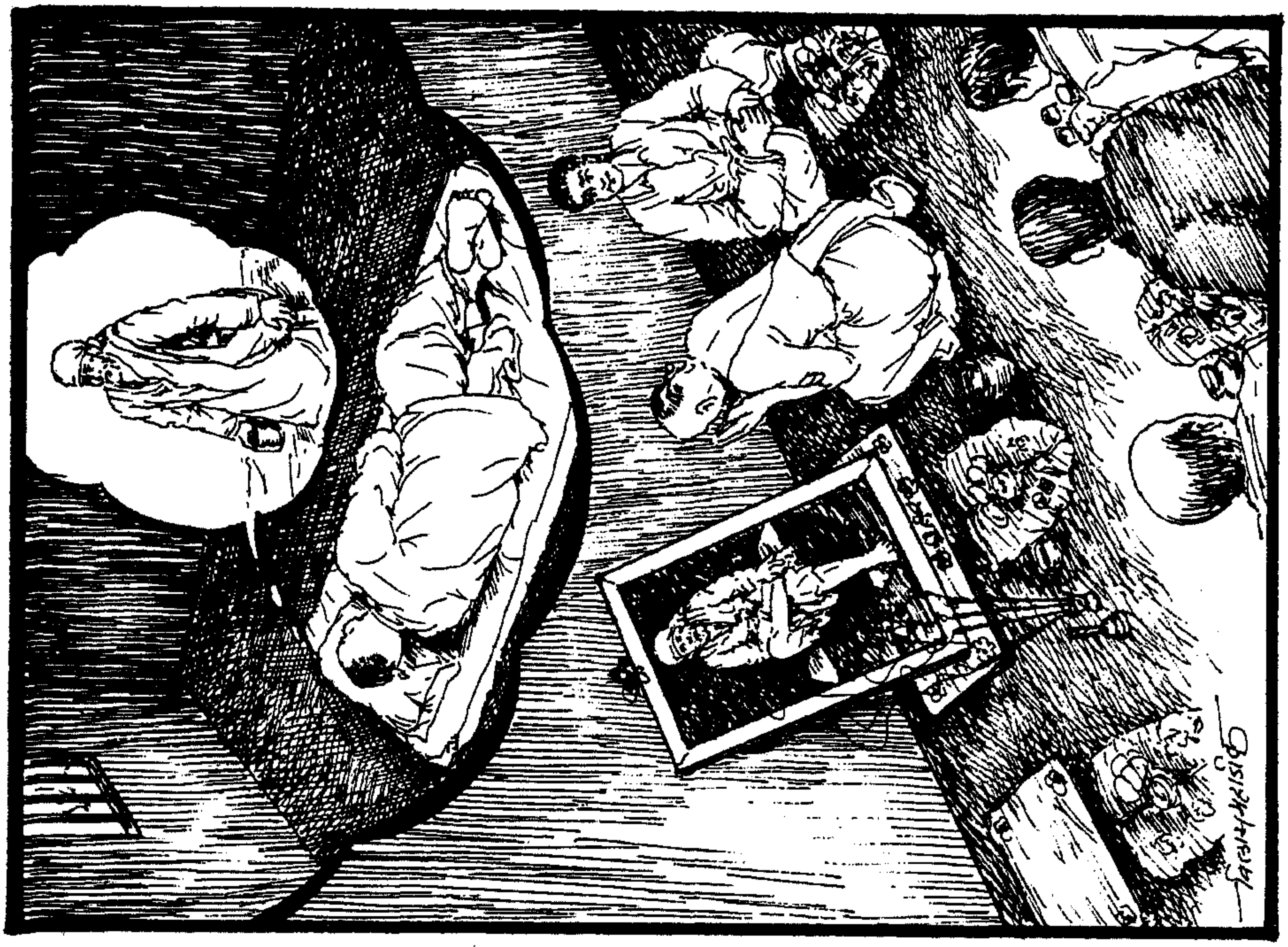

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯೀ ಸಚ್ಚರಿತ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲವತ್ತು

॥ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ । ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಮಾರ್ಥ ॥
ಭೋದಿಸಿ ಭಕ್ತರನು ಮಾಡಿದೆ ಕೃತಾರ್ಥ । ಅದರಿಂದ ಕೃತಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಸಂಪಾದಿಸುವ ॥ 1

ಯಾರ ಕರ ಶಿರದ ಮೇಲಿರಿಸಲು । ಶಕ್ತಿ ಪಾತವಾಗುವುದು ತತ್‌ಕ್ಷಣದೊಳು ।
ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ವಸ್ತುವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು । ಭೇದವು ತೊಲಗಿ ಹೋಗುವುದು ॥ 2

ಕರಗಿಸಿ ನಾ ನೀನೆಂಬ ಭಿನಾನ್ನಭಾವವನು । ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನವನು ।
ಹೃದಯಲ್ಲಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು । ಅನನ್ಯ ಶರಣಾಗತನಾದವನ ॥ 3

ಸಾಗರ ಸರಿತೆ ಹೆಸರಿನಲಿ ಭಿನ್ನವಿಹವು । ಆದರೆ ರೂಪದಲಿ ಒಂದೇ ಅವು ।
ವರ್ಷಾಕಾಲದಲಿ ಸಂಗಮದಿ ಕೂಡುವವು । ಭಿನ್ನತೆಯೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಿರದು ॥ 4

ಹಾಗೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ ಸದ್ಗುರುನಾಥನನು । ಭಕ್ತಿಯಲಾಗಲು ಅನನ್ಯಶರಣಾಗತನು ।
ಅವನೂ ಭಕ್ತನಿಗೆ ನಿಜಗುರುತ್ವವನೀಯುವನು । ಭಕ್ತನ ಸದ್ಭಾವನೆಯ ನೋಡಿ ॥ 5

ಜಯ ಜಯಹೇ ದೀನದಯಾಳಾ । ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಾ ಪರಮ ಪ್ರೇಮಳಾ ।
ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಮಾಲಾ । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರುವಿ ॥ 6

ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟು ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು । ಸಂತನು ಕಾಳು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುದು ।
ಗೂಟವ ಬಡಿದು ಮುಕ್ಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದು । ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನಕೆ ॥ 7

ಅದೇ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮೂಲ । ಮನದಲಿಚ್ಛೆಯಾಯಿತು ಪ್ರಬಲ ।
ಹೀಗೆ ಈ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವರ್ಣಿಸಿದರೆ ಪಾಪಕಳೆಯುವುದೆಂದು ॥ 8

ಹರಿಯು ತಾನಾಗುವ ಪ್ರಸನ್ನ । ತನಗಿಂತ ತನ್ನ ಭಕ್ತನ ।
ಕೀರ್ತನ ಅಥವಾ ಗುಣಗಾನ । ಮಾಡುವದನು ಕೇಳಿದಾಗ ॥ 9

ಶಂಕಿಸಬಹುದು ಸಜ್ಜನ ಶೋತೃಗಳು । ಈ ವಿಧಾನವು ನಿರಾಧಾರವೆನಿಸಲು ।
ನೋಡಬೇಕು ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಪುರಾಣದೊಳು । ತ್ರಿಪುರಾರಿಯೇ ಇದನು ಹೇಳಿರುವನು ॥10

ಸಾಯಿಯದೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇರಣೆ ಇದು । ಆದರೆ ಲೌಕಿಕ ರೀತಿಯಲಿ ನಿದರ್ಶನವೆಂದು ।
ಈ ರಚನೆಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ಅವನದು । ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ ॥ 11

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಕಥೆಯನು । ಈ ಸಾಯಿ ಲೀಲಾವಲಿಯನು ।
ಕೇಳುವವರು ಜನ ಇಟ್ಟು ಬಲು ಪ್ರೀತಿಯನು । ಆಗಿನಿಂದ ತಿಂಗಳಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ॥ 12

ಆ ಸಾಯಿಯೇ ಅನುಮೋದಿಸುವವನು । ಅವನೇ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿದಾತನು ।
ಅವನೇ ಮೂಲ ಚೇತನವ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವವನು । ಅವನ ಕಥೆಯನವನೇ ಹೇಳಿಸುವ ॥ 13

ಈ ಹೇಮಾಡನು ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ । ಇದನು ರಚಿವನೆಂಬ ವಿಕಲ್ಪವ ತರದಿರಿ ಮನದಲಿ ।
ಅದಕೆ ವಿನಂತಿಯಿದು ಶ್ರೋತೃಗಳಲಿ । ಗುಣ ದೋಷಗಳ ನೆನೆಗೆ ಹಚ್ಚದಿರಿ ॥ 14

ಗುಣವಿದ್ದರೂ ಅದು ಸಾಯಿಯದು । ದೋಷವಿದ್ದರೂ ಅದು ಅವನದು ।
ನಾನಂತೂ ಸಾಯಿ ಮಾಡಿದ ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಯೊಂದು । ಸೂತ್ರದ ಆಧಾರದಿಂದ ಕುಣಿಯುವೆ ॥ 15

ಸೂತ್ರಧಾರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರ । ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಚಿತ್ರ ।
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ್ದು ಅಥವಾ ವಿಚಿತ್ರ । ಕುಣಿಸುವ ಚರಿತ್ರೆಯನನುಸರಿಸಿ ॥ 16

ಇರಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪ । ಕೇಳಲು ನೂತನ ಕಥಾನಕವ ।
ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗುವುದು ಶ್ರೋತೃಸ್ವಭಾವ । ಆ ಗುರುಭಕ್ತಗೌರವವ ಹಾಡುವಾ ॥ 17

ಮುಗಿಸುವಾಗ ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯ । ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದ ಸೂತೋವಾಚತೆಯ ।
ಈಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದ ಒಂದು ಸ್ಮೃತಿಯ । ಹೇಳುವೆನದ ಕೇಳಿರಿ ಆದರದಿ ॥ 18

ಇನ್ನು ಈ ಮಧುರ ಅಖ್ಯಾನವನು । ಕೇಳಿರಿ ಕೊಟ್ಟು ಗಮನವನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಭಕ್ತನು ನೀಡಲು ಭೋಜನವನು । ಸಾಯಿಗೆ ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನ ॥ 19

ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಮತೆಯ ತಾಯಿ ಇರುವಂತೆ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಅದರಂತೆ ।
ಕರೆಗೆ ಬರುವಳು ಓಡಿ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತೆ । ಅವಳುಪಕಾರವನಾರು ಹರಿಸಿಯಾರು ॥ 20

ದೇಹದಿಂದ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೂ । ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದಲಿ ಸಂಚಾರ ಅವರದು ।
ಸವಿಯಾದ ವೃತ್ತಾಂತವನೊಂದು ಇಂಥದು । ಶಾಂತ ಮನದಿಂದ ಆಲಿಸಬೇಕು ॥21

ಒಮ್ಮೆ ಈ ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟ । ಬಾಳಾಸಾಹೇಬನೆಂಬ ಭಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ।
ಅವನ ತಾಯಿ ವ್ರತ ವೈಕಲ್ಪನಿಷ್ಠ । ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಅಭೀಷ್ಟಗಳ ಪಡೆಯುವಳು ॥ 22

ವ್ರತಗಳು ಅನೇಕ ಪರಿಯವು । ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ನಡೆದಿದ್ದವು ।
ಉಳಿದಿತ್ತು ಅವುಗಳ ಉದ್ಯಾಪನವು । ಅವೆಲ್ಲ ಸಾಂಗವಾಗಲು ॥ 23

ವ್ರತ ಸಂಖೆಯಾಗಲು ಪೂರ್ಣ । ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ಉದ್ಯಾಪನ ।
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೊರೆಯದದರ ಪುಣ್ಯ । ಅಲ್ಲದೇ ವ್ರತವೇ ಅಪೂರ್ಣವು ॥ 24

ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮೂವತ್ತು ವ್ರತಗಳು । ಇಷ್ಟರ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡಲು ।
ನೂರಿನ್ನೂರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಉಣ್ಣಲು । ಆಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ದೇವ ಅವರು ॥ 25

ಅದಕ್ಕೊಂದು ತಿಥಿಯಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಈ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡುವುಕ್ಕೆಂದು ।
ದೇವ ಅವರು ಜೋಗರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಲೆಂದು ॥26

ನೋಡಿ ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ತಾವು । ಸಾಂಗವಾಗದು ಈ ಉದ್ಯಾಪನವು ।
ಅದಕೆ ಮನ್ನಿಸಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ತಾವು । ಬಂದು ಈ ದೀನನ ಅಭಾರಿಯಾಗಿಸಬೇಕು ॥ 27

ನಾನಂತೂ ಸರಕಾರದ ಸೇವಕನಿರುವೆ । ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡುವೆ ।
ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಆದಷ್ಟು ಪರಮಾರ್ಥವನೂ ಮಾಡುವೆ । ಇದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ ॥ 28

ಡಹಾಣೂದಿಂದ ದೂರ ಇಷ್ಟೊಂದು । ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ನಾನೇ ಬರುವುದು ।
ಅದಕಾಗಿ ಈ ಆಮಂತ್ರಣವ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು । ತಾವು ಬರುವಿರೆಂದು ಆಶೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ ॥ 29

ಹೀಗೆ ಬಾಪೂಸಾಹೇಬ ಜೋಗರು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಪತ್ರವನು ಓದಿ ತೋರಿಸಿದರು ।
ಈ ಕಾರ್ಯವನು ಮುಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದರು । ಯಥಾಸಾಂಗವಾಗಿ ದೇವ ಅವರದು ॥30

ಶುದ್ಧ ಭಾವದ ಈ ಆಮಂತ್ರಣ । ಕೇಳಿ ಕೊಂಡರು ಬಾಬಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ।
ಎಂದರು ಯಾರಿಗ ನನ್ನ ಸ್ಮರಣ । ನಿರಂತರ , ಅವರ ನೆನಪು ನನಗಿರುವದು ॥ 31

ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಕುದುರೆಗಾಡಿ । ಅಥವಾ ವಿಮಾನ ಇಲ್ಲವೇ ಉಗಿಬಂಡಿ ।
ಅವನ ಕರೆಯೊಂದೇ ಸಾಕು ತುಂಬಿದ ಪ್ರೇಮದಿ । ತಡವಿಲ್ಲದೆ ನಾನಾಕ್ಷಣದಿ ಪ್ರಕಟನಲ್ಲಿ ॥ 32

ನಾನು ನೀನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬೇರೆಯವ । ಮೂವರೂ ಕೂಡಿ ಹೋಗುವ ।
ಹೀಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸು ಪತ್ರವ । ಬರೆದವನಿಗಾನಂದವಾದೀತು ॥ 33

ಹೀಗಿರಲು ಬಾಬಾ ಅಂದುದು । ದೇವಾ ಅವರಿಗೆ ಜೋಗ ತಿಳಿಸಿದ ।
ದೇವ ಅವರಿಗೆ ಆಯಿತು ಆನಂದ । ಬಾಬಾರ ಅಮೋಘ ಮಾತಿನಿಂದ ॥ 34

ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ದೇವರಿಗೆ । ಬಾಬಾ ತಪ್ಪದೇ ಬರುವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ।
ಆದರೆ ಇದರ ಅನುಭವ ಬಂದಾಗ್ಯೆ । ಅದು ಸುವರ್ಣಸಮಯವಾಗಾವುದು ॥ 35

ಆದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಇದೂ ಗೊತ್ತು । ಮೂರು ಊರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಿರಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು ।
ಹೋಗುತ್ತಿರಾದರೆ ಅದೂ ಅಪರೂಪಕ್ಕಾಗಿತ್ತು । ನಿರಂತರ ಶಿರಡಿಯಲೇ ಅವರು ಇರಬೇಕು ॥ 36

ವರುಷ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಅದೂ ಬಂದರೆ ಮನಸಿಗೆ । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಬಾಬಾ ರಹಾತೆಗೆ ।
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರುಯಿ-ನೀಮಗಾಂವಗಳಿಗೆ । ಆದರೆ ಅಖಂಡ ವಸ್ತಿ ಇರುವುದು ಶಿರಡಿಯಲೇ ॥ 37

ಬಿಟ್ಟು ಈ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು । ಬೇರೆಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಬಾಬಾ ಎಂದೂ ।
ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೂರ ಇಷ್ಟೊಂದು । ಡಹಾಣಕ್ಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದಾರು ಹೇಗೆ ॥ 38

ಆದರೂ ಪೂರ್ಣ ಲೀಲಾವತಾರಿಳವರು । ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಚರಿಸುವರು ।
ಸಬಾಹ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹರು । ಬರುಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಲೋಕಾಚಾರ ॥39

ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು । ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ।
ಎರಡನ್ನೂ ಆಕಾಶವು ತಿಳಿಯದು । ಸಬಾಹ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಅವರಿಹರು ॥ 40

ಅದರಂತೆ ಬಾಬಾ ದುರ್ಗಮ ಗತಿ ಇಹರು । ಸ್ಥಿರಚರಗಳಲೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ ನಿಂತಿಹರು ।
ಬರುವುದು ಹೋಗುವುದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಅವರು । ಸ್ವಚ್ಛಂದದಲಿ ಪ್ರಕಟರಾಗುವರು ॥ 41

ಹೀಗಿರೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬ ಈ ಮೊದಲಿಗೆ । ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸುಮಾರಿಗೆ ।
ಬಂದ ಸ್ಟೇಶನ್ ಮಾಸ್ತರರ ಬಳಿಗೆ । ಡಹಾಣೂ ಸ್ಟೇಶನ್‌ಕೆ ನಿಜಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಂದು ॥ 42

ಅವನು ಗೋಶಾಳಾಪ್ರಚಾರಕ । ಗೋಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ।
ಬಂದನು ವರ್ಗಣೆ ಬೇಡುವದಕ । ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸುಧಾರಿಸಲು ॥ 43

ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳಿಂದೆನಿಸಿದ ಬಂಗಾಲಿಯಾಗಿ । ಅದಕೆ ಮಾಸ್ತರ ಹೇಳಿದ ಊರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ । ಆಗುವುದೆಂದು ಯುಕ್ತಿಯ ಹೇಳಿದ ॥ 44

ಅಲ್ಲಿರುವರು ಮಾಮಲೇದಾರ । ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಡಿರಿ ಈ ವಿಚಾರ ।
ಅಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವರು ಶೆಟ್ಟಿ ಸಾಹುಕಾರ । ಅವರು ಕೈ ಭಾರ ಹಚ್ಚುವರು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಕೆ ॥ 45

ಒಬ್ಬ ಮಾಮಲೇದಾರ ಮುಂದಾಗಲು । ಹಾಂ ಎನ್ನುವದರಲಿ ಹಣ ಕೊಡವದು ।
ಈ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಲು । ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿಂದ ಹೋಗಿರಲ್ಲಿ ॥ 46

ಒಳಗೆ ಈ ಮಾತು ಆಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ । ಕುದುರೆಯ ಕಾಲ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಬಂತು ।
ಸ್ವತಃ ಮಾಮಲೇದಾರರೇ ಬಂದಿದ್ದರಲ್ಲಿ । ಇಳಿದು ಸ್ಟೇಶನದಲ್ಲಿ ಹೋದರು ॥ 47

ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲೆಂದು । ಕೋಣೆಯಲವರು ಬಂದುದ ಕಂಡು ।
ಮಾಸ್ತರರು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆಂದುದು । ಮಾಮಲೇದಾರರಿಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿರಲು ॥ 48

ಮಾಸ್ತರರೆಂದರು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆ । ಸುದೈವದಿಂದ ಬಂದಿರುವರಿವರು ಇಲ್ಲಗೇ ।
ಎಂದಾಗ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಅವರಿಗೆ । ನಿಜ ಮನೋಗತವನರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ॥ 49

ಬಳಿಕವರಿಬ್ಬರೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ।
ದೇವ ಅವರಿಗೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡದು । ಈ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ॥ 50

ಗೋರಕ್ಷಣದ ಈ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯವು । ಕರಭಾರ ಹಚ್ಚದಿದ್ದರೆ ತಾವು ।
ನನ್ನಂಥ ಪರಕೀಯನಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವು । ಒಂದಿಷ್ಟಾದರೂ ಆದೀತೆ ॥ 51

ತಾವು ತಾಲುಕಾಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು । ನಾನಂತೂ ಹೀಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕನಾಗಿರಲು ।
ತಿರುಗುವೆ ಜನರ ಬಾಗಿಲ ಬಾಗಿಲು । ಆಕಳು ಉಪವಾಸ ಬೀಳದಿರಲೆಂದು ॥ 52

ಹೇಳಿದರೆ ತಾವು ಶಬ್ದ ಒಂದು । ಬೇಗನೆ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾಗುವುದು ।
ಗೋಮಾತೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ದೊರಕುವುದು । ಯಶ ದೊರಕುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ ॥ 53

ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿದರು । ದೇವರವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು ।
ಸದ್ಯದಲಿ ವರ್ಗಣಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತಿರುವರು । ಊರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ॥ 54

ರಾವಸಾಹೇಬ ನರೋತ್ತಮ ಶೆಟ್ಟಿ ಯೆಂಬುವ । ದೀನರ ಬಗ್ಗೆ ದಯೆಯುಳ್ಳವ ।
ನಗರ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಬಲು ಪ್ರಯತ್ನದವ । ಅವರೊಂದು ಯಾದಿಯ ತಯಾರಿಸಿರುವರು ॥ 55

ನಿಮ್ಮಯಾದಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ । ಸ್ಥಳ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕೀತು ಹೇಳಿ ।
ಸಮಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅನುಕೂಲದಲಿ । ಅದಕೆ ಆಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾ ॥ 56

ಅದಕೆ ತಾವು ಇನ್ನೆರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳು । ಬಿಟ್ಟು ಈ ಊರಿಗೆ ಬರಲು ।
ಆಗ ಬರುವುದು ನೋಡಲು । ಇಂದು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ॥ 57

ಹೀಗಿರಲು ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ । ಕಳೆದಿರಬಹುದು ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿ ।
ಈಗ ಮತ್ತೆ ಡಹಾಣೂಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ । ಟಾಂಗೆಯಲಿ ಬಂದಿಳಿದಿರುವ ॥ 58

ದೇವ ಅವರ ಮನೆಯ ಎದುರುಗಡೆ । ಪರಾಂಜಪೆ ವಕೀಲರ ಮನೆ ಇದೆ ।
ಅಲ್ಲಿ ಟಾಂಗಾ ನಿಂತಾಗ್ಗೆ । ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಅದರಿಂದಳಿದುದ ಕಂಡರು ॥ 59

ಅವನೇ ಆ ಹಿಂದೆ ಬಂದವ । ವರ್ಗಣಿ ಕೂಡಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಬಂದಿರುವ ।
ಹೀಗೆ ಮಗನಿಗೆಂದರು ದೇವ । ಮನದಿ ಸಾಶಂಕಿತರಾಗಿ ॥ 60

ಕಳೆದಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು । ಕಾರಣವೇನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಇವನು ಬರಲು ।
ಮರೆತನೇ ನಾನು ಅಂದೇ ಹೇಳಿರಲೂ । ಅದರಿಂದ ಮನ ಸಶಂಕಿತವಾಯಿತು ॥ 61

ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಟಾಂಗಾ ಬಿಟ್ಟು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಯ ಕಳೆದು ಒಂದಿಷ್ಟು ।
ಬಂದ ದೇವ ಅವರ ಮನೆಯತ್ತು । ವನು ಹೇಳ ತೊಡಗಿದ ॥ 62

ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯವದು । ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕಾದುದು ।
ಕಂಡು ದೇವ ಅವರು ಒದ್ದಾಡುವುದು । ಹೇಳಿದ ನನಗೆ ಹಣದ ಅವಸರವಿಲ್ಲ ॥ 63

ಆಯಾ ಹೂಂ ನ ಪೈಸೇಕೆಲಿಯೇ । ಆಜತೋ ಹಮಕೋ ಭೋಜನ ಚಾಹಿಯೇ ।
ದೇವ ಅಂದರು, ಆನಂದ ಹೈ ಆಯಿಯೇ । ಘುರ್‌ಹಿ ಸಮ್‌ಜಿಯೆ ಆಪಕಾ ॥ 64

ಆಗ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಎನುತ । ಹಮಾರೆ ದೋಸ್ತ ಹೈ ಸಾಥ ।
ಬಹುತ ಅಚ್ಛೀ ಹೈ ಎ ಬಾತ್ । ದೇವ ಎಂದರು ಅವನಿಗೆ ॥ 65

ಅವಕಾಶವಿತ್ತು ಊಟಕಿನ್ನೂ । ಅದಕ್ಕೆ ದೇವ ಕೇಳಿದರು ಅವನನ್ನು ।
'ಆಪಕಾ ಉತರಾ ಹೈ ಖಾಸ । ಜಹಾಂ ಮೈ ತಪಾಸಕೋ ಭೇಜೂಂ' ॥ 66

'ಕ್ಯಾಜರೂರತ್ ಕಬ್ ಮೈ ಆವೂಂ । ಕಿಸ್ ಘಂಟೆ ಮೈ ಹಾಜಿರ್ ರಹೂಂ ।
ಜಬ್ ಬೋಲೋಗೆ ತಬ್ ಆತಹೂಂ' । ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಹೇಳತೊಡಗಿದ ॥ 67

'ಅಚ್ಛಾ ಬಚ್ಚೋಂಕೋ ಲೇಕೆ ಸಾಥ್ ಆನಾ । ಬಾರಾ ಘಂಟೆ ಬಜನೇಕೆ ವಖತ ।
ಆವೋ ಭೋಜನ ಪಾವೋ ಸಂತೆ' । ದೇವ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರಿಂತು ॥ 68

ಬಳಿಕ ಆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಹೋದ । ಸರಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದ ।
ಇಬ್ಬರು ಜೊತೆಗಾರರೊಡನೆ ಊಟಮಾಡಿದ । ತೃಪ್ತರಾದರೆಲ್ಲವರು ॥ 69

ಅಡಿಗೆಯೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ । ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪಂಕ್ತಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ।
ಸಪರಿವಾರ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಾಗ । ಉಣಿಸಿ ತೃಪ್ತಪಡಿಸಿ ಯಜಮಾನ ॥ 70

ಜೊತೆಯಲಿಬ್ಬರ ಕರೆದುಕೊಂಡು । ಸಂನ್ಯಾಸಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದು ।
ಅದರ ಪೂರ್ವತಯಾರಿಯೆಂದು । ಮಾಯೆಯ ಆವರಣಹಾಕಿದ ॥ 71

ಅದರಿಂದ ಇವನಾರೋ ಅತಿಥಿಯೆಂದು । ಭೋಜನವನು ಗಿಟ್ಟಿಸಲೆಂದು ।
ಇಷ್ಟೇ ಮನದಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು । ದೇವರ ಚಿತ್ತವ ಮೋಹ ಆವರಿಸಿತ್ತು ॥ 72

ಈ ರೀತಿ ಮುಗಿಯಲು ಭೋಜನ । ಉತ್ತರಾಪೋಷನ ಶುದ್ಧಾಚಮನ ।
ಸುಗಂಧಯುಕ್ತ ಜಲಪ್ರಾಶನ । ಮುಖಶುದ್ಧಿದಾನದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು ॥ 73

ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದಂತೆ ಸುಗಂಧಸುಮನ । ತಾಂಬೂಲ, ಅತ್ತರ, ಗುಲಾಬಿದಾನ ।
ಕೊಟ್ಟರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹುಮಾನ । ದೇವ ಅವರು ಆನಂದದಿಂದ ॥ 74

ಬಳಿಕ ಇದು ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಯಲು । ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಜನ ತೆರಳಲು ।
ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೂ ನಿಜ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತವಾಗಿ । ನಿಜ ಸ್ಥಳಕೆ ತಿರುಗಿಹೋದನು ॥ 75

ಅನಿಮಂತ್ರಿತ ಅತಿಥಿಗಳು । ಬಂದು ಆಗ ಊಟ ಮಾಡಿರಲು ।
ಎನಿಸಲಿಲ್ಲವರು ಬಾಬಾರೊಲು । ಮನದಿ ಸಂಶಯ ಉಳಿಯಿತು ॥ 76

ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಡೆದಿದ್ದರೂ । ಮೂವರು ಅಯಾಚಿತರಿಗೆ ತಾವೆ ಬಡಿಸಿದ್ದರೂ ।
ಮನದಲಿ ದೇವ ಸಾಶಂಕಿತರಾದರು । ಜೋಗರ ನೆನಸಿಕೊಂಡರು ॥ 77

ಉದ್ಯಾಪನ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಬಳಿಕ ದೇವ ಅವರು । ಜೋಗ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದರು ।
ಹೀಗೆ ಈ ರೀತಿ ಬಾಬಾ ಮೋಸ ಮಾಡಿದರು । ಬಾಯಿಂದ ಅದನು ನುಡಿಯಲಾರೆ ॥78

ತಾವೂ ಜೊತೆಗೆ ಬರಬಹುದು । ಅನ್ಯಥಾ ಆಗದವರು ನುಡಿದದ್ದು ।
ಏನಾದರೂ ಅದರ ಸಾಕ್ಷಿ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದ್ದು । ಅದೇಕಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿತು ॥ 79

ಆದರೂ ನನ್ನಗತಿ ಹೀಗೇಕಾಯಿತು । ನನಗೇ ಏಕೆ ಈ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು ।
ದಾರಿ ಕಾಯ್ದೆ ಬಹಳ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಬಿಟ್ಟು । ಏನೊಂದೂದು ಪ್ರಚೀತಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ॥ 80

ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಾಬಾರ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದೂ । ತಿಳಿಸಿದರೆನಗೆ ಬರುವೆನೆಂದು।
ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲ ಅನ್ಯಥಾ ಆಗಿದ್ದು । ಹೇಗೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ ॥ 81

ನಾನು ಬರುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನು । ಅತಿದೀನನಾಗಿ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದೆನು ।
ಬಾಬಾ ಹೇಗೆ ವಂಚಿಸಿದರೆನ್ನನು ಎಂದೆನಿಸಿದ್ದನ್ನು । ಯಾವ ಮಾತಿನಲರುಹಲಿ ॥ 82

ಇನ್ನು ನೀವು ಬರುವಿರಿ ಏನೇಕಾರಣದಿ । ಎನಿಸಿತು ಬರುವಿರಿ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಿ ।
ಆದರೆನಿಸುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಮನದಿ । ಆದೊಂದೂ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ॥83

ಆ ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಜೋಗರು । ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ನಿವೇದಿಸಿದರು ।
ಬಾಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು । ಅವನಿಗವರೆಂದರಾಗ ॥ 84

"ಪತ್ರವನು ನನ್ನೆದರು ಬಿಚ್ಚಿದರೆ ಸಾಕು । ತಿಳಿಯುವುದು ಅದರಲ್ಲೇನಿರಬೇಕು ।
ಕಣ್ಣೆದುರು ನಿಲ್ಲುವುದು ಓದುವುದಕೆ । ಮೊದಲೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ॥ 85

ಅವನೆನ್ನುವ ನಾ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನು । ನಂಬಿಸಿ ಅವನನು ವಂಚಿಸಿದೆನು ।
ಹೇಳವನಿಗೆ ನೀನೇ ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ ನನ್ನನು । ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕರೆದೆಯಾದರೂ ಏಕೆ ॥86

ಲೌಕಿಕದಲಿ ನಾನಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ । ಆದರೆ ಉದ್ಯಾಪನದಲಿ ಉಂಡು ಬಂದೆ।
ಇಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವೆನೆಂದಿದ್ದೆ । ಅದರಂತೆಯೇ ಹೋದೆ ಇಬ್ಬರ ಜೊತೆ ॥ 87

ಊಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತಿನ್ನು । ಆದರೆ ಮೊದಲೆ ಒಬ್ಬನೇ ಬಂದೆ ನಾನು ।
ಸಂನ್ಯಾಸಿ ವೇಷ ನಿನಗೆ ನೆನಪಾಗದೇನು । ಪ್ರಥಮ ಪ್ರವೇಶವೀಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ॥88

ನಾನಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದುನೆ ನೋಡಿ। ದುಡ್ಡು ಕೇಳುವೆನೆಂದು ನೀ ಹೆದರಿಸಿ ।
ಎನಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಮನದಿ । ಆಗ ಸಂಶಯ ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಾ ಮಾಡಿದೆ ॥ 89

ಊಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬರುವೆನು । ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರನು ।
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಸರಿಸಮಯದಿ ನಾನು । ಇಬ್ಬರೊಡನೆ ಬಂದು ಉಣಲಿಲ್ಲವೇ ॥ 90

ನೋಡು ನನ್ನ ವಚನಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು । ಜೀವವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟೇನು ।
ಆದರೆ ನಾನಾಡಿದ ವಚನವನು । ಅನ್ಯಥಾಗೊಳಿಸಲಾರೆನು" ॥ 91

ಸಾಯಿನಾಥರು ನುಡಿದಾಗ ಹೀಗೆ । ಹಿಡಿಸಲಾರದಾನಂದ ಜೋಗರಿಗೆ ।
ಅನುಭವಿದು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲರಿಗೆ । ಅವರ ವಚನ ಅನ್ಯಥಾ ಅಲ್ಲವಂದು ॥ 92

ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯ ಹೀಗೆ । ಪತ್ರ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದರು ದೇವ ಅವರಿಗೆ ।
ಅತಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಮನದೊಳಗೆ । ಜೋಗರು ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ॥ 93

ದೇವ ಅವರು ಈ ಪತ್ರವನು ಓದಿ । ಅಶ್ರುಬಲ ತುಂಬಿನೇತ್ರದಿ ।
ಧಿಕ್ ಧಿಕ್ ಸಾಯಿ ದೂಷಿಸಿವೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ । ಎಂದು ಮನ ಕುಗ್ಗಿದವರಾದರು ॥ 94

ಧನ್ಯಬಾಬಾರ ಮಹಿಮನ । ಧಿಕ್ ನನ್ನ ಜಾಣತನದ ಅಭಿಮಾನ ।
ಆದರೆ ಬಾಬಾರೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೆಂಬ ಅನುಮಾನ । ನನಗೆಂತು ಬರಬೇಕು ತಿಳಿಯದು ॥95

ಏಕೆಂದರೆ ಬಾಬರಿಗಿತ್ತೆ ನಿಮಂತ್ರಣ । ಅದರ ಮೊದಲೇ ಅವರ ಪ್ರಥಮಾಭಿಗಮನ ।
ಅದೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ । ವರ್ಗಣೆ ಕೂಡಿಸಲು ಬಂದುದು ॥96

ನಾನವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ದು । ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕೆಂದು ।
ಊಟಕೇಳಿದಾಗ ಅವನೇ ಬಂದು । ಬಾಬಾರೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ಎನಿಸಿತೇ ॥ 97

ಮಾತ್ರ ಬಾಬಾರ ವಚನವೊಂದು । ನಾನು ಬರುವಾಗ ಊಟಕ್ಕೆಂದು ।
ಬರುವೆನು ಜೊತೆಗಿಬ್ಬರ ಕರೆದುಕೊಂಡು । ಅದರ ಸ್ಮರಣೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲನೆಗೆ ॥ 98

ಬಾಬಾರಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಕಳಿಸಿದ ನಂತರವಾದರೂ । ಇವರೊಡನೆ ಭೇಟಿಯಾಗಿದಿದ್ದರೂ ।
ಕೇವಲ ಊಟಕ್ಕೆಂದೇ ಆದರೂ । ಈ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಮೋಸ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 99

ಅವ ಬಂದಿದ್ದ ಗೋರಕ್ಷಣೆ ನಿಮಿತ್ತ ಕೈಕೊಂಡು । ಗೋಗ್ರಾಸಕ್ಕೆ ಧನಕೂಡಿಸಲೆಂದು ।
ಅದರ ನಂತರ ಆಮಂತ್ರಣ ಕಳಿಸಿದ್ದು । ಉದ್ಯಾಪನಕೆ ಬರಲು ಬಾಬಾರಿಗೆ ॥ 100

ಆದಕೆ ಮೋಹ ಬಿದ್ದಿತು ಹೀಗೆ । ಅದರಿಂದ ಸಂಗತಿ ನಡೆಯಿತು ।
ಹೀಗೆ ಬಂದು ಊಟಮಾಡಿದರೂ ಇಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೆ । ತಿಳಿದೆ ನಾನವನ ಅನ್ನಾರ್ಥಿಯೆಂದು ॥ 101

ಪೂರ್ವಪರಿಚಿತರಿರದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ । ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೇ ಭೋಜನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ।
ಕರೆದುಕೊಂಡಿಬ್ಬರನು ಜೊತೆಯಲಿ । ಅವರು ಸಾಯಿ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ॥ 102

ಆದರೆ ಸಂತರು ನಡೆಯುವುದು ಈ ರೀತಿಯಲೇ । ಅವರದು ಅದ್ಭುತ ಕೃತಿ, ಅಘಟಿತ ಲೀಲೆ ।
ತಾವೇ ಯೋಜಿಸುವರು ಮೊದಲೇ । ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನು ॥ 103

ನಿಜ ಚರಣದಲಿ ಭಕ್ತನು ಶರಣಾಗತನಾಗಿದ್ದು । ಅವರ ಶುಭಕಾರ್ಯವ ಕೈಗೂಡಿಸುವುದು ।
ಹೀಗೆ ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು । ಅತರ್ಕ್ಯಕರ್ತೃವ ಸಂತರದು ॥ 104

ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕೊಡುವುದು ಚಿಂತಿಸಿದ್ದನ್ನು । ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಕೊಡುವುದು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ।
ಕಾಮಪ್ರಸವಿಣಿ ಇರುವುದು ಕಾಮಧೇನು । ಗುರುವಿನದು ಅಚಿಂಕ್ಯದಾನ ॥ 105

ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಆಮಂತ್ರಿತರಿದ್ದು । ಸಂನ್ಯಾಸಿರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಟರಾಗಿದ್ದು ।
ಅವರವರ ಲೀಲೆ ಅಘಟಿತವಿರುವನು । ಅಯಾಚಿತರಾಗಿಯೂ ಬರುವರೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ॥106

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಛಾಯಾಚಿತ್ರರೂಪದಿಂದ । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪಾರ್ಥಿವ ಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪದಿಂದ ।
ಅಂತವಿಲ್ಲ ಅವರ ಕೃಪೆಗೆ । ತಾವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುವರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ॥ 107

ಈ ಅರ್ಥದ ನನ್ನ ಅನುಭವ । ಕೇಳಿದರೆ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಪಡುವರು ವಿಸ್ಮಯವ ।
ಆಗ ತಿಳುಯುವುದು ಸಾಯಿ ಲೀಲಾ ಪ್ರಭಾವ । ಇದು ಅಭಿನವ ಅಪೂರ್ವಕಥೆಯವರದು ॥ 108

ಕಥೆಯೊ ಕಲ್ಪನೆಯೊ ಅದು । ಕೆಲವರು ಹೀಗೂ ಅನ್ನಬಹುದು ।
ಅನ್ನುವರೆನ್ನಲಿ ಬೇಕಾದ್ದು । ಆದರೆ ಈಗ ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರು ॥ 109

ಆಲಸ್ಯ ನಿದ್ರೆ, ತಂದ್ರಿಗಳ ಬಿಟ್ಟು । ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಕೇಳಿರಿದ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ।
ಇದೊಂದು ದಾನವನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು । ನನ್ನನು ಸಮಾಧಾನ ಗೊಳಿಸಿರಿ ॥ 110

ವ್ಯಗ್ರತೆಯ ಬಿಸುಟಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ । ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನ ।
ಅದರಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತವಾದೀತು ಇದರ ಶ್ರವಣ । ಬಳಕಿದರೆ ಮನನ ನಿಜ ಧ್ಯಾಸನ ॥ 111

ಅದರ ನಂತರ ಬರುವದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ । ಇವೆಲ್ಲದಕೂ ಶ್ರವಣವೇ ಆಧಾರ ।
ಅದೇ ಈ ಎಲ್ಲದರ ಸಾರ । ಅದರಿಂದ ಭವದಾಟುವುದು ನಿಶ್ಚಯ ॥ 112

ಇಸವೀ ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತುನೂರಾ ಹದಿನೇಳು । ಫಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ಪರ್ಣಿಮೆಯಾಗಿರಲು ।
ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಾಗ ಬೆಳಗಿನ ಸಮಯದೊಳು । ಸ್ವಪ್ನವನೊಂದು ಕಂಡೆನಾನು ॥ 113

ಆಗ ಸಾಯಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ವೇಷ ಧರಿಸಿ । ನನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿ ।
ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆನ್ನ ಎಚ್ಚರಿಸಿ । ಇಂದುನಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರು ॥ 114

ಅದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯದೇ ಎಚ್ಚರವಿತ್ತು । ಅದೂ ಪೂರ್ಣ ಕನಸೇ ಆಗಿತ್ತು ।
ಏಕೆಂದರೆ ನಾನದನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು । ಎಚ್ಚರವಾದ ನಂತರ ॥ 115

ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಲಾಗಿ । ಸಾಯಿ ಅಥವಯಾರು ಇರದಿರಲಾಗಿ ।
ತಿಳಿದೆ ಕ್ಷಣ ಮೊದಲು ನಾ ಕಂಡಿದ್ದು ಕನಸೆಂಬರಿದಾಗಿ । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಎಚ್ಚರವಿರಲಿಲ್ಲ ಆಗ ॥116

ಮನದ ನಿಶ್ಚಯವಾದಾಗ ಹೀಗೆ । ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಕಂಡುದ ತಂದೆ ನೆನಪಿಗೆ ।
ಅಕ್ಷರವೂ ಬಿಡದೆ ನೆನಪಾದಾಗ್ಯೆ । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 117

'ನಾನಿಂದು ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು' । ಎಂದ ಸಾಯಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ನುಡಿಗಳನು ।
ಕೇಳಿ ಬಲು ಹರುಷಗೊಂಡೆನು । ಪತ್ನಿಗೂ ಈ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದೆನು ॥ 118

ಧ್ಯಾನದಲಿ ಮನದಲಿ ಸಾಯಿಯದೇ ಧ್ಯಾನ । ಇವಾಗಿತ್ತು ನಿರಂತರದೇ ಅಭ್ಯಾಸ ।
ಏಳು ವರ್ಷಗಳದಿದ್ದರೂ ಸಹವಾಸ । ಈ ಊಟದ ವಿಚಾರವೆಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ॥ 119

ಆದರೂ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದೆ । ಹೇಗೊ ಇಂದು ಹೋಳಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಇದೆ ।
ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೇ ಹಾಕಲು ಹೇಳಿದೆ । ಮರೆಯದಂತೆ ತಪ್ಪದೇ ॥ 120

ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಇವಿಷ್ಟನ್ನು । ಕೇಳತೊಡಗಿದಳು ಕಾರಣ ।
ನಾನೆಂದೆ ಇಂದು ಹಬ್ಬದ ದಿನ । ಊಟಕ್ಕೊಬ್ಬ ಅತಿಥಿ ಬರುವರು ॥ 121

ಅದಕ್ಕವಳು ಬಹಳ ತವಕಗೊಂಡು । ಕೇಳಿದಳು ಯಾರು ಬರುವರೆಂದು ।
ಆದರೆ ನಿಜವಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು । ಉಪಹಾಸಕ್ಕೊಳಗಾಗುವೆ ॥ 122

ಇದು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಗೊತ್ತಿತ್ತು । ಆದರೆ ನುಡಿಯಬಾರದು ಅಸತ್ಯ ಮಾತು ।
ಎಂದು ಪೂರ್ಣಶ್ರದ್ಧೆಯಿಟ್ಟು । ನಿಜವನ್ನೇ ಅರುಹಿದೆ ॥ 123

ಆದರಿದು ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ । ಯಾರ ಒಳಗಿನ ಭಾವನೆ ಹೇಗಿದೆ ।
ಸಂಗತಿ ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳಿದೆ । ತಿಳಿಯುವರು ಅವರವರ ಮನಸ್ಸಿದ್ದಂತೆ ॥ 124

ಎಷ್ಟೇ ನಂಬಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ । ಅವಳ ಮನಸಿಗೆ ಒಪ್ಪದು ಆದರೂ ।
ಅವಳೆಂದಳೂ ಶಿರಡಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ದೂರ । ಬಾಬಾ ಏತಕ್ಕೇ ಬಂದಾರು ॥ 125

ಇಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಊಟ ನಮ್ಮದು । ನಮ್ಮ ಹೋಳಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಾದರೂ ಎಂಥದೂ ।
ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವ ಬಿಟ್ಟು ಶಿರಡಿಯದು । ಈ ಕದನ್ನವನುಣಲೇಕೆ ಬಂದಾರು ॥ 1‘

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನುಡಿಯಲು ಅವಳು । ನಾನೆಂದೆ ಒಂದು ಕೊಳಿವೆ ಅನ್ನ ಮಾಡಲು ।
ನಿನಗೇನು ಆಯಾಸವಾಗುವುದು ಬಲು । ಕೊಳವಿ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ ನಿನಗೆ ॥ 127

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಯಿಯೇ ಬಂದಾರು । ಹೀಗೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳೆನು ನಾನಾದರೂ ।
ಆದರೆ ಬರಬಹುದು ಯಾರಾದರೂ । ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಎನಿಸುವದೆನಗೆ ॥ 128

ಬಳಿಕ ನೀನವರನ್ನು ಯಾರೇತಿಳಿ । ಆದರೆ ಅವರು ಸಾಯಿ ಎಂದೇ ತಿಳಿಯುವೆ ನಾ ಮನದಲಿ ।
ಬಹುಶಃ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಯಿಯೇ ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಿಜದಲ್ಲಿ । ಅನ್ವರ್ಥ ನನ್ನ ಕನಸಾಗುವದಾಗ ॥ 129

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರದು ಹೀಗೆ ಮಾತಾಯಿತು । ಮುಂದೇ ಮಧ್ಯಾನ್ಹದ ಸಮಯವಾಯಿತು ।
ಯಥಾ ವಿಧಿ ಹೋಲಿಕಾ ಪೂಜನವಾಯಿತು । ಊಟಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಹಾಕಿದರು ॥ 130

ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರಾದಿಗೊಂಡು । ದುಹಿತಾ ಜಾಮ್ಯಾತ ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರರೂ ಬಂದು ।
ಪಂಕ್ತಿಗಳ ಬಡಿಸಿದರು ಮಣೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು । ವಿಚಿತ್ರ ರಂಗೋಲಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ॥ 131

ಅದರಲ್ಲುಯೇ ಮುಖ್ಯ ಪಂಙ್ತಿ ಒಂದು । ಅಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಹಾಕಿ ಮಣೆಯನೊಂದು ।
ಪಾತ್ರವನಿಟ್ಟರು ಸಾಯಿಗೆಂದು । ಉಳಿದವರ ಜೊತೆ ಬಡಿಸಿದರು ॥ 132

ಪಾತ್ರೆಯ ಸುತ್ತ ರಂಗೋಲಿ । ಹಳದೀ ಕೆಂಪು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣಗಳಲಿ ।
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಂಬಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಡುತಲಿ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ॥ 133

ಚಟ್ನಿ ಕೋಸಂಬ್ರಿ, ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ । ಕಾಯಿರಸ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆ ಬಗೆ ಬಗೆ ।
ಬಡಿಸಿಯಾಯಿತು ಪಾಯಸ ಮೊದಲಾಗಿ । ಹೀಗೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಯಿತು ॥ 134

ನೋಡಿ ಹೊಡೆಯಿತು ಹನ್ನೆರಡು । ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಮಡಿಯುಟ್ಟುಕೊಂಡು ।
ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಬಂದು । ಆದರೂ ಮತ್ತಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ॥ 135

ತುಂಬಿದವೆಲ್ಲ ತಟ್ಟೆಗಳು । ಬಡಿಸಲು ಅನ್ನಹೋಳಿಗೆ ತೊವ್ವೆಗಳು ।
ಮಧ್ಯದ ಎಲೆಯೊಂದು ರಿಕ್ತವಾಗುಳಿಯಲು । ಉಳಿದಾವುದೂ ಕಡಿಮೆ ಇರಲ್ಲಿಲ ॥ 136

ಯಾರಾದರೂ ನೆಂಟರು ಅಥವಾ ಅತಿಥಿಗಳು । ಬಂದಾರೆಂದು ದಾರಿಕಾಯುತಿರಲು।
ಸಾಶಂಕನಾದೆ ನಾಮನದೊಳು । ದಾರಿಯನೆಷ್ಟೊಂತ ನೋಡುವುದು ॥ 137

ಅದಕೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು । ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಿ ಅನ್ನ ಶುದ್ಧಿ ।
ವೈಶ್ಯದೇವನೈವೇದ್ಯಾದಿ ಮುಗಿದು ಅನ್ನಾರ್ಪಣವಿನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ 138

ಇನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ತುತ್ತು । ಎನುವಾಗ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಬಾರಿಸಿತು ।
'ರಾವಸಾಹೇಬರೆಲ್ಲಿ' ಎಂಬ ಮಾತು । ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತರು ॥ 139

ಯಾರೋ ಬಂದರೆಂದು ಕೊಂಡು । ಹಾಗೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ।
ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿಲ ಚಿಲಕ ತೆಗೆದು । ನೋಡಿದಾಗ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕಂಡೆನಿಬ್ಬರನ ॥ 140

ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಅಲೀ ಮಹಮ್ಮದ । ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಂತ ಮೌಲಾನಾ ಶಾರ್ಗೀದ್ ।
ಇಸ್ಮೊ ಮುಜಾವರ ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದ । ಆನಂದ ಪ್ರದರಿಬ್ಬರೂ ॥ 141

ಎಲೆಬಡಿಸಿ ಜನರು ಕುಳಿತಿರುವರು । ಭೋಜನದ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಕಂಡರು ।
ಅದ ನೋಡಿದ ಅಲಿ ವಿನಂತಿಸಿದರು । ತೊಂದರೆನಾ ಕೊಟ್ಟೆ। ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ॥ 142

ಎನಿಸುವುದು ತಾವು ನನಗಾಗೇ । ಓಡಿ ಬಂದಿರಿ ಊಟವ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ।
ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಾಗೆ । ತಮಗಾಗೇ ಜನರು ಕಾಯುತ್ತಿರುವರು ॥ 143

ಅದಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರು ನಿಮ್ಮ ವಸ್ತುವನು । ಆಮೇಲೆ ನಾ ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವೆನು ।
ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನೆಲ್ಲ ಆಗ ಹೇಳುವೆನು । ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿರುವದದು ॥ 144

ಹೀಗೆಂದು ತನ್ನ ಬಗಲಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ । ಆಲೀ ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣವ ತೆಗೆದ ।
ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಎದುರಿಗದ ಹಿಡಿದ । ಅದರ ದಾರವ ಬಿಚ್ಚತ್ತೊಡಗಿದ ॥ 145

ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ವೃತ್ತಪತ್ರದ ವೇಷ್ಟನ । ಕಂಡಿತು ಸಾಯಿ ಮೂರ್ತಿಯು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ॥
ಎಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರೀ ವಸ್ತುವನ್ನು । ನನ್ನಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮನ್ನಿಸಿ ॥ 146

ಕಂಡು ಸಾಯಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರ । ರೋಮಾಂಚಿತವಾಯಿತು ಶರೀರ ।
ಚರಣದಲಿಟ್ಟೆ ಶಿರ । ಅಂತರ ಸದ್ಗದಿತವಾಯಿತು ॥ 147

ಎನಿಸಿತು ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರ । ಇದು ಸಾಯಿಯ ಲೀಲೆ ವಿಚಿತ್ರ ।
ಎನಿಸಿತೆನ್ನನನು ಮಾಡಿದರು ಪವಿತ್ರ । ತೋರಿಸಿ ಚರಿತ್ರೆಯನು ಹೀಗೆ ॥ 148

ಕೇಳಿದೆ ಉತ್ಕಂಠಿತ ಮನದಿಂದ । ಈ ಭಾವಚಿತ್ರದ ತಂದಿರೆಲ್ಲಿಂದ ।
ಎಂದರು ತಂದೆನಿದೆ ನಾನೊಂದು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ । ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಇದೀಗ ॥ 149

ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರೂ । ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನಿಲ್ಲದಾದರು ।
ನಾವಿನ್ನು ಹೋಗುವೆವೆಂದರು । ತಾವು ಸ್ವಸ್ಥಮನದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿರಿನ್ನು ॥ 150

ಈಗಲೇ ನಾನಿದರ ಕಾರಣ । ಹೇಳತೊಡಗಿದರೆ ನಿಷ್ಕಾರಣ ।
ತಡೆಯ ಬೇಕಾಗುವುದು ಜನರ ಭೋಜನ । ಸಾವಾಕಾಶ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು ॥ 151

ನನಗೂ ಅದು ಸಮರ್ಪಕವೆನಿಸಿತು । ಭಾವಚಿತ್ರ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕೆ ಬಂತು ।
ಈ ಹರುಷದಲೇ ಮನ ಮುಳುಗಿತು । ಆಭಾರ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳಿಸಿದೆ ॥ 152

ಆಗಲಿನ್ನು ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿರೆಂದು । ನಾವು ನಿವೇದಿಸುವೆವು ಅಂದು ।
ಈ ಚಿತ್ರ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು । ಇಂದೇ ಹೇಳಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ॥ 153

ಹೀಗೆ ಅವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ॥ ಯಥಾನಿಶ್ಚಿತ ಸಾಯಿಗೆಂತಲೇ ।
ಮಧ್ಯದಲಿ ಹಾಕಿದ ಮಣೆಯಮೇಲೆ । ಭಾವಚಿತ್ರವನೊಯ್ದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ ॥ 154

ಎಲ್ಲರ ಮನವುಮುದಗೊಂಡು । ಸಾಯಿಯ ಲೀಲೆ ಅತರ್ಕ್ಯವೆಂದು।
ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು । ಸ್ವಪ್ನದ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಮಾಡಿದರು ॥ 155

ಯಾರಾದರೂ ಅತಿಥಿ ಬಂದಲ್ಲಿ । ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ।
ಆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಯಾವ ಮನದಲಿ । ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಷ್ಟು ಅವರ ಮನಸಿಗೆ ॥ 156

ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯ ನೋಡಿದಾಗೆ । ಪರಮಾನಂದವೆಲ್ಲರ ಮನಸಿಗೆ ।
ಅಕಲ್ಪಿತ ರೀತಿಯಲಿದು ನಡೆದುದು ಹೇಗೆ । ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 157

ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು । ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು ।
ಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮದಿಂದ ನೈವೇದ್ಯ ಅರ್ಪಿಸಿದರು । ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ ಆರಂಭಿಸಿದು ॥158

ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿವರೆಗೆ । ಆಚಿತ್ರವು ಪ್ರತಿ ಹೋಳಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ।
ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೀಗೆ । ಅಷ್ಟೋಪಚಾರ ಪೂಜೆಯಿಂದ ॥ 159

ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಉಳಿದ ದೇವರ ಜೊತೆಗೆ । ಪೂಜೆ ನಡೆಯುವುದು ಈ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ।
ಈ ಸಾಯಿ ಅಪೂರ್ವ ಚರಿತೆಯು ಹೀಗೆ । ಆಗಾಗ ಭಕ್ತರಿಗೆ ತೋರಿಸುವರು ॥ 160

ಹೀಗಿರಲು ಅವರಿಬ್ಬರು ಮತ್ತೆ । ಭೇಟಿಯಾಗೋಣವೆನ್ನುತ್ತೆ ।
ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತೇ ಹೊರತು । ದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವರದು ॥ 161

ಕೊನೆಗೆ ಕರ್ಮ ಧರ್ಮ ಸಂಯೋಗದಿಂದ । ಅಲೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ।
ಈ ವರುಷ ಆತ ಭೆಟಿಯಾದ । ಸಹಜ ನಾದಾರಿ ನೆಡಯುವಾಗ ॥ 162

ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಆತುರಗೊಂಡು । ಭಾವಚಿತ್ರದ ಲೀಲೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು।
ಏಕೆ ತಾವು ವರ್ಷಗಳ ಇಷ್ಟೊಂದು । ಮೂಕ ವೃತ್ತಿಯ ಸೇವಕರಾದಿರಿ ॥ 163

ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಇಂದು । ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಭೇಟಿಯಾದದ್ದು ।
ಸಹಜದಲೇ ಯೋಗ ಒದಗಿದ್ದು । ಹೇಳಿರೀಗ ಆ ಸಮಗ್ರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ॥ 164

ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತರೇ ನೀವಾದರೂ । ಎಂದೆಲ್ಲ ತಿಳಿದೆಯಾದರೂ ।
ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆದಿನವೇ ಬರಬೇಕೆಂದಾದರೂ। ಏತಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅನಿಸಿತು ॥ 165

ಬಳಿಕ ಆ ಅಲಿ ವೃತ್ತಾಂತ ಹೇಳಿದ । ಕೇಳಿರಿ ಸಾದ್ಯಂತ ಹೇಳುವೆನೆಂದ ।
ನೋಡಿ ಸಾಯಿಯದೇ ಈ ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆ ಇರುವುದು । ಆಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಭರಿತರಾದರೆಲ್ಲರೂ ॥166

ಈ ಲೀಲೇಯದೇನು ಅರ್ಥ। ಏನು ಇದರಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ।
ಇದರಲ್ಲೇನಡಗಿದೆ ಭಕ್ತನ ಇಂಗಿತ । ಸಾಯಿಗೆ ಇದರ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತು ॥ 167

ನಾವೆಲ್ಲ ಈ ಲೀಲೆಗಳ ಒಬ್ಬರಿಂದ । ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಆಲಿಸುವುದು ಕಿವಿಯಿಂದ ।
ಅಥವಾ ಹಾಡುವುದು ನಿಜ ಮುಖದಿಂದ । ನಿಃಶ್ರೇಯಸದಾನಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ॥ 168

ಇರಲಿನ್ನು ಇದರ ಮುಂದಿನಭಾಗ । ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹೇಳುವೆನು ಸಾಂಗ ।
ಆನಂದ ಹೊಂದುವುದು ಶ್ರೋತೃಸಂಘ । ಚರಿತ್ರ ಅಮೋಘ ಸಾಯಿಯದು ॥ 169

ಸಾಯಿಯ ನಿರ್ದ್ವೇಷ ಆನಂದಘನ । ನೆನೆಯ ಬೇಕವನನು ಅವಿಚ್ಛನ್ನ ।
ಪಡೆಯುವಿರಿ ನಿಜ ಸುಖ ಸಮಾಧಾನ । ಮನನಿರ್ವಾಸನೆಯಾಗುವುದು ॥ 170

ಚಾತಕವು ನಿಜಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆವುದು । ಮೇಘವೆಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದು ।
ಬಾಳಾಸಾಹೇಬ ಬಾಬಾರ ಕರೆವುದು । ಬಾಬಾ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುವರು ॥ 171

ಭಕ್ತರ ಜೊತೆ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೊಡ್ರುವರು । ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಉದ್ಯಾಪನದ ಕಥೆ ಕೇಳುವರು ।
ಸಾಯಿ ಸಮಾಗಮದ ಆನಂದ ಪಡೆವರು । ತೃಪ್ತಿಯ ತೇಗನ್ನು ಬಿಡುವರು ॥ 172

ಅನಿಮಂತ್ರಿತರಾಗಿಯೂ ಹೇಗೆ ಬರುವರು । ಪಾರ್ಥಿವ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವರು ।
ನಿಜದಾಸರ ಹೇಗೆ ಋಣಿ ಮಾಡುವರು । ಹೇಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವರು ಕಾಲಕಾಲಕೆ ॥ 173

ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿದರ ಮಂಡನ।
ಮಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯನು । ತನ್ನದು ತಾನೆ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ॥ 174

ಶರಣಾಗತರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೆನ್ನಿಗೆ । ಇದೇ ಅವನ ಬಿರುದಿಗಾಗೇ ।
ಹೇಮಾಡನದು ಆ ಚರಣಗಳಿಗೇ । ಅಪ್ಪುಗೆ, ಅವನ ಕೈ ಬಿಡಲಾರನೆಂದು ॥ 175

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಿಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಉದ್ಯಾಪನ ಕಥಾಕಥನಂ ನಾಮ
ಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿ ನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ಶುಭಂ ಭವತು ॥